

Đại Bàng Giữ Tuyến

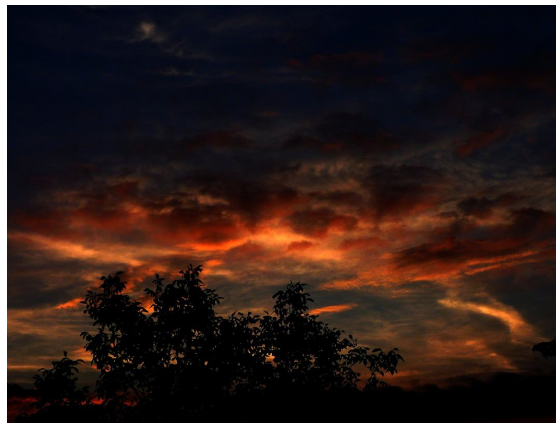
(lời tự thuật tưởng tượng của một chiến-sĩ vào giờ thứ 24 của cuộc chiến)

Đỗ Phong Châu JJR 68

Lời nói đầu

Trong suốt đêm 29-04-1975 cho đến rạng sáng (vào lối 6g sáng) hai trung-úy Không Quân thuộc QLVNCH Trang Văn Thành (phi-đoàn trưởng) và Trần Văn Hiến cùng phi-hành đoàn chiếc khu trục-cơ cánh quạt Hỏa-Long AC119K đã anh dũng chiến đấu đơn độc trên bầu trời Sài-Gòn và cuối cùng đã hy-sinh khi phi-cơ của họ bị trúng hỏa tiễn của đối phương bắn lên từ mặt đất.

Ta cất cánh sao như đây lần cuối,
Trời Sài-Gòn nay rợp bóng trực thăng.
Chim sắt ơi ! Ba năm rồi trong lửa đạn
Giờ phút này, chim đừng rời ta nhé !
Dẫu có thác , mình như hình với bóng
Hai ta cùng có hẹn với non sông !
« Danh-dự, Trách-nhiệm và Tổ-quốc »
Vọng về lời tuyên-thệ buổi ra trường...
Máy cừ nổ để quân thù khiếp đảm ,
Đạn lên đều để bắn cháy đoàn xe !
Ta tung hoành đơn độc cõi trùng mây
Khi đồng đội cao bay tìm chỗ ẩn .
Một đời người dẫu ai cũng chết ,
Ta chọn nơi này để chết cho quê hương.
Vĩnh biệt em , người em gái Sài-Gòn !
Trên đường di-tản nào em có biết
Trên bầu trời anh chiến đấu không ngơi ?
Đến đất lạ , khi hướng về Tổ-quốc
Đừng quên gương các chiến-sĩ đã hy-sinh ,
Giữ màu cờ trong lòng người dân Việt
Để giống nòi chẳng hổ thẹn với tổ tiên.

Đỗ Phong Châu – 1995

(để tri-ân những anh-hùng tử-sĩ của miền Nam tự-do,
khi lịch-sử bước qua trang mới : hai nước Hoa-Kỳ và
VN tái thiết lập quan-hệ ngoại-giao với nhau)